

*Харина У.**

УКРАЇНА-КНР: ІНВЕСТИЦІЙНИЙ АСПЕКТ СПІВРОБІТНИЦТВА

На сьогодні Китай є однією з найрозвиненіших і найпривабливіших з точки зору залучення інвестицій економік світу. В 2010 році обсяг притоку іноземного капіталу в китайську економіку склав майже 106 млрд. дол. Крім цього, КНР є надзвичайно могутнім інвестором (в 2010 році відтік китайського капіталу за кордон сягнув 59 млрд. дол.) [1].

Нині практично не існує регіону, в який Китай не залучав би свої кошти: Близький Схід, Латинська Америка, Європейський Союз, Африка. Не дивлячись на пріоритет, який надається розвиненим країнам, обсяг китайських інвестицій в Україну зростатиме. Пояснюється це, перш за все, стратегічними інтересами та перевагами, які отримує Китай від інвестування в економіку України: можливість виграти від надання так званих зв'язаних кредитів (закупівля виключно китайської продукції на отримані кошти), доступу до високотехнологічного машинобудівництва (особливо аерокосмічної та літакобудівної галузей) та сировинних ресурсів. Немало важливим є і геополітичний інтерес – можливість розповсюджувати свою продукцію як в ЄС, так і в країни СНД [3]. Для України інвестиції з Китаю теж відіграватимуть неабияку роль, адже саме завдяки їм виключається можливість перетворення на суто аграрну країну Східної Європи і зростають шанси на розвиток високотехнологічних галузей економіки, причому владна верхівка зробила офіційні заяви щодо забезпечення максимально сприятливого інвестиційного клімату для КНР, особливо в торгівельній та харчовій галузях промисловості [8]. Особливого значення набуває співробітництво з Китаєм, якщо враховувати той факт, що основні інвестори в економіку України – європейські і російські – все ще борються з наслідками світової фінансової кризи, в той час як КНР практично не постраждала [7].

Україна та Китай почали співпрацювати ще у 1992 році, проте реальних зрушень в цій сфері було досягнуто внаслідок офіційного візиту Президента України Віктора Януковича до КНР у вересні 2010 року.

Ще недавно обсяг китайських інвестицій, залучених в економіку України, був мізерним (за 1992-2009 рр. було залучено майже 28 млн. дол., причому більше половини у 2008 році) [5]. На сьогодні ж укладено ряд угод, за якими ця позначка може зрости до 4 млрд. дол. Інтереси України та Китаю дещо розбіжні. Так, для України інтерес полягає в залученні інвестицій в розвиток інфраструктури в рамках Євро-2012. Перш за все, будівництво доріг, портове господарство та транспортна галузь [4]. Щодо Китаю, то пріоритетними є аерокосмічна та літакобудівна галузі, науково-технічне співробітництво, туризм, газова та ядерна енергетика, хімічна промисловість, виробництво товарів повсякденного застосування, машино- та приладобудування [5], будівництво парогазової електростанції в Криму.

В угодах, укладених у вересні 2010 року, було зазначено, що пріоритетними напрямками інвестування стануть спільна розробка нафтогазових родовищ на шельфі Чорного моря, реалізація Програми економічних реформ 2010-2012 рр. в Україні [6], будівництво

* студентка 3 курсу спеціальності «міжнародні економічні відносини» Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Науковий керівник: проф. Шнирков О.І.

швидкісної залізниці сполученням Київ-«Бориспіль» та злітно-посадної смуги в аеропорту, очисних структур та сміттєспалювального заводу в Київській області, співпраця в галузях, пов'язаних з альтернативними джерелами енергії [8].

Щодо позиції України, то українська сторона готова приймати участь в китайських проектах по розвитку інфраструктури, насамперед мова йде про залучення українських спеціалістів та технологій [7].

Варто зазначити, що готовність КНР залучати інвестиції в Центральну Азію та Східну Європу загалом і Україну зокрема дещо збентежила Західну Європу, оскільки це може значно послабити її позиції і зміцнити вплив Китаю.

Для нашої країни було б краще поглиблювати співробітництво з європейськими країнами чи Японією, проте проблема полягає в нестабільності політичної системи, що не виступає стримуючим фактором для КНР. Китайський капітал, у порівнянні з європейським чи японським, є менш високотехнологічним; залученням інвестицій китайська сторона навпаки намагається отримати доступ до технологій України. Крім цього, співробітництво починається саме на міжурядовому рівні, а не на рівні великого бізнесу. Що ж до зв'язаних кредитів, то не завжди вигідно закуповувати виключно китайську продукцію, оскільки вона уступає по якості європейській та японській. Не звертаючи уваги на це, основною перевагою співпраці з КНР виступає наявність вільних коштів, які вона з легкістю залучатиме [3].

Таким чином, на сьогодні підписано ряд угод, за якими Китай збільшуватиме обсяг інвестицій, залучених в економіку України, що, в свою чергу, буде неабиякою можливістю для розвитку промисловості та інфраструктурних проектів на території нашої держави.

Список використаної літератури:

1. China attracts record foreign investment in 2010, 18.01.2011 - <http://www.bbc.co.uk/news/business-12213356>
2. Игорь Гошовский, «Что может выиграть Украина от сотрудничества с Китаем?», «Инвестгазета» №42, 26 октября 2010 - <http://www.investgazeta.net/kompanii-i-rynki/chto-mozhet-vyigrat-ukraina-ot-sotrudnichestva-kitaem-160009/>
3. Китайские инвесторы ищут партнеров в Украине, 18.06.2010 - <http://www.kisiland-partners.com/rus/publications/events/642/>
4. Инвестиции Китая в Украину могут исчисляться «многими миллиардами долларов», 2.09.2010 - <http://timer.od.ua/?p=71447>
5. Почему Украина должна опасаться Китая (Обзор прессы), 06.10.2010 - <http://rus.ruvr.ru/2010/10/06/24398547.html>
6. Украина хочет привлечь китайские инвестиции к Евро-2012, 25.05.2010 - <http://rian.com.ua/sport/20100525/78402360.html>
7. В Украине с нетерпением ждут китайские инвестиции, 3.09.2010 - <http://for-ua.com/politics/2010/09/03/191530.html>
8. Украина ждет инвестиций от стратегического партнерства с Китаем, 06.09.2010 - <http://www.rian.ru/world/20100906/272810638.html>